

ind paa disse Lønforhold, det er jo noget, der bedre kan overvejes indenfor et Udvalg. Jeg har kun villet antyde disse Par mulige Ændringer.

I § 13 overlades Klassedelingen helt til Ministeriet. Jeg vil gaa endda et lille Skridt videre, idet jeg vil give Ministeren lidt mere frie Hænder, end han har efter Lovforslaget.

I Overensstemmelse med Lovforslagets hele Tendens er der indført det nye, at ogsaa Præsternes Familier faar den Efterindtægt paa 3 Maaneders Løn, som ydes, naar et Embeds Indehaver afgaar ved Døden. Det har ikke været saaledes tidligere, men det er selvfølgelig en lille Fordel, at dette nu ogsaa kommer Præsterne til gode.

I § 16 er der indført en ny Bestemmelse, som jeg tror, Menighedsraadene i alt Fald vil finde god, nemlig at Menighedsraadene faar Lov til at træffe deres Valg mellem alle Ansøgninger, og at alle kvalificerede faar Lov til at søge alle Præsteembeder, saaledes at det Skel, som for Tiden er til Stede, ikke opretholdes. Til Gængæld indføres der naturligvis saadanne Bestemmelser, at ikke ganske unge Præster kan komme i første Lønningsklasse. Disse Regler er vistnok ganske praktiske, og Menighedsraadene faar jo for saa vidt en større Frihed til at vælge mellem Ansøgerne og kan altsaa lettere faa den, som de tror kan passe bedst til det paagældende Sted. Det er sikkert noget, som vil blive modtaget med Tilfredshed af Menighedsraadene, og jeg haaber ogsaa, det vil blive til Gavn for Kirkelivet, at Præster og Menigheder, som passer sammen, paa den Maade lettere kan finde hinanden.

Spørgsmaalet om Tjenestealder tror jeg ikke egner sig til Drøftelse her i Salen. Der er et enkelt Punkt under Afdeling C., Andre Tjenestemænd, som har forbavset mig en lille Smule. Det er Spørgsmaalet om Stiftskassererne. Der staar, at Stiftskassererne i Sjællands og Fyns Stifter lønnes med 6 900 Kr. aarlig, medens de andre Stiftskasserere, der nævnes, lønnes med 5 700 Kr. aarlig. Det har forundret mig lidt at se, at Fyns Stift er kommet saa højt op. Jeg aner ikke, af hvilken Grund det er. Jeg vilde tro, at det hverken kan begrundes ved Stiftets Størrelse eller ved Størrelsen af de Udbetalinger, som foregaar fra Stiftskassen. Saa vidt jeg ved, er f. Eks. Aarhus Stift større af Omfang, og der gaar flere Penge gennem Aarhus Stiftskasserers Hænder end gennem

Fyns Stiftskasserers. Men det kan jo være, at der er Forhold til Stede der, som jeg ikke kender. Jeg nævner det kun for at give den højtærede Minister Lejlighed til at komme med mulige Oplysninger om dette Forhold.

Et Forhold, der faar nogen Betydning, skal jeg her nævne; det er Boligforholdene, der ligeledes ordnes i Overensstemmelse med den almindelige Tendens. Der har Præstestanden hidtil haft en særlig Stilling. Nu bliver det ordnet for Præster ligesom for andre Tjenestemænd, at de skal betale en $\frac{1}{8}$ af deres Løn, og saa skal de derfor have Bolig, som det offentlige skal vedligeholde. Det er der vel ikke noget at sige til, skønt det vil naturligvis kræve en udvidet Administration, men det er maaske et Spørgsmaal, om det ikke vil komme til at koste noget mere; det koster gerne noget mere, naar det er det offentlige, der har med det at gøre, end naar det kan overlades til de private. Det vil imidlertid have den Virkning — det er omtalt i § 20 —, at Kirkeministeriet maa bemyndiges til at udnævne det nødvendige Antal Præstegaardskonsulenter. Disse har med Tilsynet af Præstegaardene at gøre og er i det hele taget raadgivende. Der skjuler sig vel ogsaa under disse Præstegaardskonsulenter Bygningskonsulenter; i alt Fald omtalte Kirkeministeren, at det vilde blive aldeles nødvendigt, at der ogsaa kom Bygningskonsulenter til. Det Spørgsmaal har vi jo behandlet tidligere, og det Forslag, som den højtærede Minister den Gang forelagde, og som jeg for min Del i øvrigt støttede, lykkedes det ikke at faa ført igennem. Nu er det Tidspunkt kommet, da jeg er enig med den højtærede Minister i, at det vil blive nødvendigt at faa saadanne Bygningskonsulenter. Det, som var Vanskeligheden den Gang, var Maaden, hvorpaa disse skulde udnævnes og lønnes. Her siger Lovforslaget, at Ministeriet skal baade udnævne det nødvendige Antal Præstegaardskonsulenter og fastsætte Honorar, Dagpenge og Befordringsgodtgørelse. Det er vel ikke saa sikkert, at det bliver lettere at gennemføre det nu end forrige Gang; og det er muligt, at man paa det Punkt skal have en nøjere Undersøgelse af, hvordan den nødvendige Hjælp skal bringes til Veje. For, at der maa bringes noget til Veje, for at man kan faa disse mange Tjenesteboliger vedligeholdt paa en Maade, der ikke bliver alt for dyr, og som Tjenestemændene kan være tjente med, det er sikkert nok.